

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 3. De Notitiâ suæ Malitiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

lis, neque alius esse possum, ex me: ô Tu qui Lex es
 & omnes nescis tenebras, & sine quo omnia tenebræ
 sunt: emitte lucem tuam, & veritatem tuam, qui
 me deducat & adducat usque ad Te: aliàs ego stultis-
 simus sum, & Sapiencia nulla est mecum: sed pe-
 rissimæ tenebræ, quarum fundum habere possum, non
 non possum.

EXERCITIUM III.

De Notitia suæ Malitiæ.

1. **S**tatue te coram te: & descende in abyssa-
 lem profunditatem malitiæ, malignitatis
 que tuæ.

2. Omnia alia nihili humani attributa tolera-
 biliora fierent, malitiositas si abesset. At heu
 nullum apostema, nullum carcinoma, tantis
 purulentia venenis scaturit, quantis malitiæ pro-
 fluviiis unus Homo redundat.

3. Exhaurias fontes & fluvios: malitiam me-
 am, tuamve, exhaurire desperes: maria dividen-
 do imminuuntur, malignitas emanando vires
 sumit. Montes in plana deduxeris: scelerositas
 humana affurgit, ascenditque semper altius. Er-
 ãtat in exhaustos ignes, Ætna, & Vesuvius, in-
 terdum tamen conquiescunt: Una mea maligni-
 tatis cessationem nescit, neque promittit, ne-
 que patitur unquam eructandi malitiæ suæ in-
 cendia.

4. Parum est malitiosum, ac malignum esse
 minus est malum, & peccantem esse: celare
 & negare patrata scelera oportet: peccata
 peccatis cummulare: oportet excusare &
 defendere: oportet majoribus minora obruere
 oportet

oportet de sceleribus gloriari, & in pessimis factis exultare: oportet prædicatione & impudentiâ coronare: oportet peccata sua diligere: oportet dissimulatione, contemptu, desperatione non sentire: oportet insuper alienis gravari: atque dato pretio, vel præmio eadem in suam perniciem, gravamenque, vel emere, vel vendere: oportet in seras ætates eadem propagare, atque ne unquam eorum finis sit providere: oportet artem, disciplinam, magisteriumque peccandi discere, nosse, docere, exercere: oportet denique iniquitatem velut aquam bibere, in Cathedrâ pestilentiæ sedere, & venundari, ut facias malum coram Domino DEO tuo.

5. Neque vero alligatus sum ad unum alterumvè solum malitiæ genus, ita, ita, ut ad cætera inhabilis, ineptusque sim: Non ita sanè tenuis est fons malitiæ meæ: sed non est peccatum, quod fecit unus homo, quod non possit facere alter homo: ad omnia aptus, ad omnia paratus, ad omnia præceps, quantum ex me: nisi quòd Divinæ sit opus misericordis dexteræ, quæ non finit innatum ad omnia scelera pondus sequi, illovinci, five illud exequi.

6. Superbia nostra ascendit semper, Avaritia nostra ascendit semper, gulositas nostra ascendit semper, luxuria nostra ascendit semper, ira, invidia, acedia, omne scelus ascendit semper: & si in æternum viveremus, in æternum peccando progredieremur. Exemplo sunt damnati ad pœnas inferni, quorum quemadmodum tormentorum ita & scelerum fumus ascendit in sæcula sæculorum. Exemplo etiam est, atque experimento, quòd ab origine mundi semper ho-

DRUR
ICKI
: 450
II
V

mines maligni sunt, & in peccatorum sordibus volutantur, atque etiam voluptuantur.

7. Puer es ætate, sed peccatis senex. Juvenis es annis, sed malitiâ grandævus: adolevis annis, sed nequitiâ senuisti; grandævus es vitâ, sed sceleribus senectutem supergressus es: & totus licet vivendo fatiscas in mortem, sola tamen scelera, scelerumque vivacitas in te viridis est & in hoc pares sunt omnes homines, quantum ex se! in hoc ego par sum omnibus, quantum ex me.

8. Sed & illud ad malitiositatem meam facit plurimum: quòd non tantum malus esse, malaque perpetim facere naturâ meâ aptus sim: verum etiam bonum esse, & bona agere, quin & cogitare, ex me profus ineptus, imò verò bona facta corrumpere aptissimus inveniar. *Omne datum optimum, & omne bonum perfectum, de sursum est, descendens à Patre luminum: apud quem non est transmutatio, neque vicissitudinis, etiam in melius (est enim omne & summum bonum) obumbratio; omne autem peccatum pessimum, & omne bonum inquinatum, & corruptum, deorsum est, promanans ex Nihilo, quod est omnis homo: apud quem, in hoc, nulla est nulla esse potest malitiæ emendatio! neque in bonum, aut in melius ex semetipso commutatio.*

P R A X I S.

Domine DEUS meus: scrutator nihil, & solusque cognitor verax ejus: Tu solus plures nosti malitiam, perversitatem, cliviemque inexhaustam peccaminositatis meæ. Dixi Domine, & dicitur

Et dicere volo, quamdiu fuero, Peccavi: Et in profundum iniquitatis descendi infixus sum in abyssali limo peccatorum meorum, Et non est substantia. Multiplicatæ sunt iniquitates meæ, non super numerum capillorum capitis mei, neque super numerum arena, que est in littore maris, neque super numerum pulverum terræ, aut guttarum aquæ: sed super numerum omnis Creaturæ. Propter quod Domine, perditio, Et infernus, Et mors æterna, domus mea, possessio mea, hereditas mea est. Verumtamen tu Domine misericors, Et miserator, parce peccatis meis, Et dimitte universa debita meæ, ut exalteris parcens mihi, Et multitudinem malitiæ meæ, vincens multitudine abyssalium miserationum tuarum.

EXERCITIUM IV.

De Notitiâ suâ Infirmittatis.

1. **S**tatue te coram te: & descende in abyssalem profunditatem infirmitatis ac impotentia fragilitatisque tuæ.

2. Quomodo enim ad Corpus umbra, sic ad nihilum infirmitas, omnisque impotentia adheret; si tamen non veriùs dicitur, quòd nihilum, & summa, & omnis infirmitas sit.

3. Quid enim nihilo cogitetur, vel, reperitur infirmitus? Nullum vitrum, nullæ aranearum telæ, nulla aëre inflata bulla, tam fragilis est; quàm infirmum est id, quod nihilum, aut de nihilo est. Et talis utique est Homo: Homo cujus substantia, essentia, existentia, natura, omnisque conditio, est nulla, & nihil. Benè vocatus est vivens omnis homo, universa vanitas: quasi quidquid uspiam Vanitatis esset, hoc